

عنوان مقاله:

بررسی تغییر در سازگاری اجتماعی و رفتار کودکان با تغییر محیط و شرایط تحصیل

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مریم شیرزادفردجهرمی - کارشناس پرستاری-سرپرستار-دانشکده علوم پزشکی آبادان

ملیحه شیرزادفردجهرمی - کارشناس ارشد مامایی-دانشگاه علوم پزشکی بندرعباس

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: تغییر محیط آموزش در شکلگیری رفتارهای کودکان و نیز میزان یادگیری کودک تأثیر مهمی دارد. پژوهش حاضر با هدف تعیین تأثیر آموزش دور از مدرسه در کودکان 5-10 ساله نسبت به میزان یادگیری و تغییرات رفتاری کودک، قبل از شروع آموزش مجازی انجام گرفت. مواد و روشها: در این مطالعه نیمه تجربی 137 کودک که بین 5 تا 10 سال، سن داشتند، با روش تصادفی از کودکان شهرهای آبادان و بندرعباس و شیراز در تابستان و پاییز سال 1399 هجری شمسی (2020 میلادی) جهت انجام این تحقیق تخصیص یافتند. ابزار گردآوری اطلاعات: مشاهده و تعریف والدین از رفتار کودکان و نظر معلمان و استفاده از پرسشنامه استاندارد دخانچی بود. آموزش خصوصی و اطلاع رسانی و جلسه پاسخ به سوالات والدین 2 هفته قبل از شروع تحقیق و در طول دوره مطالعه برگزار شد. قبل از آموزش و یک هفته پس از آن (در حین مطالعه) و بعد از پایان تحقیق، پرسشنامه ها از سوی والدین تکمیل شد. نتیجه گیری: روش های آموزشی کلاسیک و مرسوم که جهت ارتقای سطح علمی و بهبود کیفیت اخلاقی کودک تنظیم شده اند، و طی سالیان این روشها تکمیل و اصلاح شده و هر ساله بازبینی میشوند در حالی که آموزش مجازی یک روش جدید و تقریباً بدون برنامه ریزی های قبلی میباشد که بجز کودک، والدین و شیوه زندگی خانواده را تحت تأثیر قرار داده است و نگرش خانواده در پیشبرد این نوع آموزش در یادگیری کودک بسیار موثر است. بهبود نگرش آنان نسبت به آموزش آنلاین باعث بهبود نگرش کودک شد. بنابراین این نوع آموزش احتیاج به شفاف سازی برای والدین و کودکان دارد، و شفافیت عمل گام مهمی در سلامت روانی کودکان است و باعث کاهش خلا ناشی از محرومیت های اجتماعی میشود. تغییر محیط آموزش در شکل گیری رفتارهای کودکان و نیز میزان یادگیری کودک تأثیر مهمی دارد. پژوهش حاضر با هدف تعیین تأثیر آموزش دور از مدرسه در کودکان 5-10 ساله نسبت به میزان یادگیری و تغییرات رفتاری کودک، قبل از شروع آموزش مجازی انجام گرفت. مواد و روشها: در این مطالعه نیمه تجربی 137 کودک که بین 5 تا 10 سال، سن داشتند، با روش تصادفی از کودکان شهرهای آبادان و بندرعباس و شیراز در تابستان و پاییز سال 1399 هجری شمسی (2020 میلادی) جهت انجام این تحقیق تخصیص یافتند. ابزار گردآوری اطلاعات: مشاهده و تعریف والدین از رفتار کودکان و نظر معلمان و استفاده از پرسشنامه استاندارد دخانچی بود. آموزش خصوصی و اطلاع رسانی و جلسه پاسخ به سوالات والدین 2 هفته قبل از شروع تحقیق و در طول دوره مطالعه برگزار شد. قبل از آموزش و یک هفته پس از آن (در حین مطالعه) و بعد از پایان تحقیق، پرسشنامه ها از سوی والدین تکمیل شد. نتیجه گیری: روش های آموزشی کلاسیک و مرسوم که جهت ارتقای سطح علمی و بهبود کیفیت اخلاقی کودک تنظیم شده اند، و طی سالیان این روشها تکمیل و اصلاح شده و هر ساله بازبینی میشوند در حالی که آموزش مجازی یک روش جدید و تقریباً بدون برنامه ریزی های قبلی میباشد که بجز کودک، والدین و شیوه زندگی خانواده را تحت تأثیر قرار داده است و نگرش خانواده در پیشبرد این نوع آموزش در یادگیری کودک بسیار موثر است. بهبود ...

کلمات کلیدی:

آموزش آنلاین، کودک، نقش والدی، سازگاری، تربیت، خانواده، مدرسه، کوروناویروس.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1163009>

